

“พระครูอินทโรภาส” หรือ “หลวงพ่อเทียง จันทโร” อดีตเจ้าคณะตำบลม่วงชุม และอดีตเจ้าอาวาสวัดม่วงชุม อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี เจ้าตำรับตะกรุดโทน หนังสืออันลือลั่น

ท่านยังเป็นศิษย์และเป็นหลานหลวงปู่เปลี่ยน (พระวิสุทธิธัมม) วัดไค้ (วัดไชยชุมพลชนะสงคราม) พระเกจิชื่อดัง

รวมทั้งเป็นสหธรรมิกกับหลวงพ่อนารถ วัดศรีโสดหาราชบุรีราษฎร์ อีกทั้งมีความสนิทสนมอย่างมากกับ “หลวงพ่อดี” วัดสามง่าม จังหวัดนครปฐม ว่ากันว่าเรียนวิชาทำตะกรุดหนึ่งเลี่ยมมาจากสำนักเดียวกัน

นอกจากนี้ ยังมีสหธรรมิกอีกหลายท่านที่พบปะในงานพุทธาภิเษก อาทิ หลวงปู่โต๊ะ วัดประดู่ฉิมพลี, หลวงปู่ทิม วัดละหารไร่, หลวงพ่อดี วัดทุ่งคอก, หลวงปู่เพิ่ม วัดกลางบางแก้ว เป็นต้น

เกิดในตระกูล “ท่านก้อย” ตรงกับวันพฤหัสบดี ปีชวด ที่บ้านม่วงชุม ต.ม่วงชุม อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี เมื่อปี 2431 เป็นบุตรของนายเขียวและนางทองแฉ้ว มีพี่น้องรวม 8 คน หญิง 5 คน ชาย 3 คน

ในวัยเด็กมีอุปนิสัยชอบทางด้านขมขย และรักความยุติธรรม เป็นคนพูดแบบตรงไปตรงมาไม่เกรงกลัวใคร จึงเป็นที่รักของเด็กวัยเดียวกันยกให้เป็นพี่ใหญ่

อายุ 21 ปีบรรพชา ถูกเกณฑ์ไปเป็นทหารรับใช้ชาติอยู่ 2 ปี หลังปลดประจำการกลับ

หลวงพ่อเทียง จันทโร วัดม่วงชุม จ.กาญจนบุรี

มาอยู่บ้านประกอบอาชีพทำนา

กระทั่งอายุ 24 ปี เข้าพิธีอุปสมบท ที่วัดบ้านคำ หลังจากบวชแล้วอยู่ศึกษาเล่าเรียนกับอุปัชฌาย์ระยะหนึ่ง ก่อนที่จะย้ายมาอยู่จำพรรษาที่วัดม่วงชุม ซึ่งเป็นวัดอยู่ใกล้บ้าน โดยได้ศึกษาเล่าเรียนหนังสืออย่างจริงจังและเต็มที่

เนื่องจากในวัยเด็กมีโอกาสดำเนินไม่มาก เพราะขาดแคลนครูและห้องเรียน ยิ่งเรียนท่านก็มีความสุขกับการเรียน ทำให้มีความแตกฉานเรื่องหนังสืออย่างมาก

หลังจากศึกษาพระธรรมวินัย และพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนาจนเชี่ยวชาญ ท่านจึงเริ่มหันมาศึกษาวิปัสสนากัมมัฏฐานและวิทยาคมกับหลวงปู่เปลี่ยน วัดไค้ (วัดไชยชุมพลชนะสงคราม) ในฐานะที่หลวงพ่อเทียงมีศักดิ์เป็นหลานของหลวงปู่เปลี่ยน จึงได้รับความเมตตาจากหลวงปู่เปลี่ยนเป็นพิเศษในการถ่ายทอดสรรพวิชาด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านพุทธาคม จนมีความเชี่ยวชาญอย่างมาก

ชาวบ้านทั่วไปมักกล่าวขวัญว่า “ใครแขวนวัดดุมงคลของท่าน แผลลงวันไม่ไ้ดิ้นเลือด” หมายความว่า คนคนนั้นหนังเหนียว แทบไม่เข้า ยังไม่ออก

แม้กระทั่งหลวงปู่เข้ม พระเกจิอาจารย์ดังแห่งวัดสามง่าม อ.ดอนตูม จ.นครปฐม ยังกล่าวขยของหลวงปู่เทียงว่าท่านเก่งมาก โดยท่านเป็นสหธรรมิกกับหลวงพ่อดี คงทอง (อาจารย์หลวงปู่เข้ม) ซึ่งทั้ง 2 ท่าน ต่างมีชื่อเสียงอย่าง

ความเมตตาช่วยเหลือในทุกๆ เรื่องด้วยดี โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง จากการบอกเล่าของชาวบ้านกล่าวว่า ท่านชอบกีฬาขมขยอย่างมาก การละเล่นนิยมลิเกและหนังตะลุง ท่านเป็นพระโบราณลูกทุ่งชนบท ชอบฉันทะหมากไม่เคียดขาดปากเลย จึงเป็นที่มาของการสร้างพระเครื่องเนื้อขานหมากที่โด่งดัง

หลวงพ่อเทียงลงมือสร้างอุโบสถเมื่อปี 2484 ท่านค่อยสร้างโดยไม่มีกรเรียไร เพราะไม่ต้องการเป็นภาระของชาวบ้าน

ในช่วงนั้นประเทศไทยยังตกอยู่ในระหว่างปลายสงครามโลกครั้งที่สอง เมืองกาญจนบุรีได้รับผลกระทบจากภัยสงครามอย่างมาก ด้วยทหารญี่ปุ่นมาตั้งฐานทัพหลายแห่ง ทำให้ทหารพันธมิตรนำเครื่องบินมาทิ้งระเบิดเพื่อทำลายฐานทัพของญี่ปุ่น เป็นเหตุให้สภาพเศรษฐกิจตกอยู่ในภาวะข้าวยากหมากแพง แต่ชาวบ้านก็ช่วยบริจาคทุนทรัพย์สร้างอุโบสถจนสำเร็จ และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที 3 ก.พ. 2494

มรณภาพด้วยอาการสงบ เมื่อวันที่ 27 พ.ย. 2523 เวลา 09.00 น. ที่วัดม่วงชุม ทางวัดได้เก็บสรีระของท่านไว้ถึง 10 ปี ปรากฏว่าสังขารของท่านไม่เน่าไม่เปื่อย จึงพร้อมใจกันสร้างมณฑป พร้อมทั้งโลงแก้วบรรจุร่างไว้ให้ผู้คนกราบไหว้ เมื่อวันที่ 1 เม.ย. 2534

มากในการสร้างตะกรุดหนึ่งหน้าผากเลื่อ

เป็นพระของชาวบ้านชนบทโดยแท้พูดตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม ภาษาที่ใช้สื่อสารก็เหมือนหลวงพ่อกุณเป็นภาษาไทยแท้ๆ ฟังไม่เพราะหู แต่เต็มเปี่ยมไปด้วยความเมตตา ญาติโยมที่ไปขอความช่วยเหลือจากท่านจะได้รับ